

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

90. An possidens plura ex dispensatione, teneatur Ordinaria exhibere dispensationem; & quomodo is aliàs se gerere debeat, aut possit cum habente incompatibilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Responder affirmativè Garc. p. 11. c. 5. n. 335. verùm ut expressè ait, ex suppositione, quòd Concilium Trid. in hoc non liget, utpote non receptum in Hispania; eò quòd, cum verba illa: *modò plura non sint*: non restringant & modificent dispensationem, sed exprimunt id, quòd inest de jure Concilii, quòd receptum præsumitur à Papa, & ponuntur ad denotandum, quòd Papa per illa verba: *ad quacunq; & qualiacunq; beneficia &c.* non intendit dispensare super retentione incompatibilium, & sic non sonant in conditionem seu modificationem, sed in monitionem & instructionem, ut Sanch. *de matrim.* l. 3. D. 33. n. 3. Nav. *in Man.* c. 27. n. 37. Covar. & alii citati à Garc. adeoque non stante vi illius non receptionis illo decreto Trid. nihil operantur; & sic poterit talis dispensatus adhuc plura simul recipere, & si retineret plura incompatibilia, non faceret contra jus eum inhabilitans, & prohibens ab eo teneri beneficia, sed contra jus prohibens tenere beneficia incompatibilia. Garc. l. c. verùm juxta dicta à nobis suprà de pluralitate istiusmodi jure naturæ prohibita, & hinc sine justa causa indispensabili, patet contrarium respondendum etiam independentè ab eo, quòd Papa quòdam hanc pluralitatem non intendisset dispensare.

Quaestio 89. An, dum Papa dispensat ex causa aequa super istorum beneficiorum simplicium, quorum unum sufficiens est, pluralitate, expressè debeat derogare decreto illi Trid. cit. c. 17. ita ut aliàs nulla sit dispensatio?

Respondeo affirmativè: Gonz. *gl.* 15. n. 36. citans Felin. *in c. nonnullis.* num. 2. & 3. *de rescript.* Caputaq; *decis.* 176. & 298. num. 3. p. 1. &c. eò quòd Concilium generalissimè loquatur, personas majores & minores comprehendat, juxta *decis.* Rot. 48. n. 2. & 3. p. 1. *divers.* Gonz. *ibid.* n. 15. & decreta omnia Trid. continent decretum irritans, ut habetur in Bullis Pii V. super confirmatione & observatione ejusdem Trid. Gonz. n. 37. citans Paris. *de resign.* l. 4. q. 9. n. 24. Felin. *ubi ante* n. 2. &c. Decretum autem conciliare irritans afficit etiam & ligat manus Papæ, quando de expressa derogatione non constat. Gonz. *cit. nu.* 37. citans seipsum *gl. ult.* q. 2. n. 23. Nihilominus loquens in genere sufficere generalem derogationem, si aliàs appareat de intentione Papæ, licet de dicto Concilio Trid. specialis aut individua mentio facta non fuerit, eò quòd propter autoritatem dicti Concilii non solet specialiter eidem derogari, tradit Gonz. *gl.* 6. n. 120. dicens se ita videre servari, & *decisum* ac declaratum audivisse.

Quaestio 90. An possidens plura ex dispensatione teneatur Ordinatio exhibere dispensationem, & quomodo is aliàs se gerere debeat aut possit cum habente incompatibilia?

Respondeo ad primum: Licet possidens plura compatibilia ad exhibendum titulum cogi non possit, dum aliquamdiu in possessione pacifica eorum fuit, cum præsumptio sit pro possessore, Laym. *in c. ordinarij.* in 6. ad §. *in consequend.* n. 2. de quo vide dicta à nobis aliàs. Nihilominus dum juris præsumptio est contra posses-

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

forem, ut est in casu pluralitatis incompatibilium, compelli potest ad exhibendum titulum, & dispensationem Papalem super dicta pluralitate. Laym. *ibid.* citans Archid. & Anchar. *in cit. c. Ordinarii.* qui etiam addunt, quòd, si intra terminum præfixum titulus non exhibeatur, possessor illa plura injustè possidere præsumatur, adeòque per sententiam privari, aut privatus declarari possit.

2. Respondeo ad secundum: Quamvis dispensationem Papalem super pluralitate aut incompatibilitate admittere teneatur Ordinarius, & ortò dubio de valore ipsò dispensationis illud discutere nequeat, sed ad sedem Apostolicam, unde emanavit, remittere debeat, juxta *cit. cap. Ordinarii.* Laym. *ibid.* n. 3. Compellere nihilominus potest dispensatos ad beneficia bene administranda, aut dimittenda; siquidem Papæ intentio non est, nec esse potest, ita dispensandi, ut animarum cura aut divina officia negligantur. Neque etiam per dispensationem Papalem admittit Ordinarius potestas, officium & obligatio, per quam providere tenentur, ut beneficia sibi subjecta ritè administrantur. Laym. *cit. n. 3.* citans Anchar. *in cit. c. Ordinarii.* n. 5. Jo. And. &c.

Quaestio 91. An, dum habens beneficium simplex non requirens residentiam, ad sustentationem tamen sufficiens, adipiscatur alterum sufficiens; vel etiam licet illud non sit sufficiens, ipso jure vacet primum?

Respondeo primò: Tametsi tutà conscientia utrumque retineri non possit citra dispensationem ex justa causa, Azor p. 2. l. 6. c. 13. q. 4. sed teneatur alterutrum, quòd maluerit, dimittere; nec poterit etiam olim ante Trident. utrumque retinere, quia repugnat juri naturæ juxta dicta superius; quin etiam tunc communem fuisse omnium opinionem, duo simplicia etiam beneficia tutà conscientia haberi non posse, ubi unum ad vitam sufficiebat, dicat Azor l. c. §. *consuit tamen.* *in fine.* jus tamen positivum Canonicum ante Trid. neutrius privationem irrogabat, neque ipso facto incurrendam, neque per sententiam ex officio & autoritate Superioris ferendam: Azor *loc. cit.* addens, idem esse de habente unum simplex cum dignitate, personatu, officio vel beneficio curato: cum neque in *c. de multa.* neque in *Extrav. execrabilis.* neque in *c. referente.* neque in *c. praeveca. de prob.* neque in *c. nonnulli. de cleric. non resid.* ulla poena statuat.

2. Respondeo secundò: Quamvis censeant aliqui, hanc poenam amissionis primi per assecutionem secundi in hoc casu irrogatam per Tridentinum eò quòd *sess.* 7. c. 4. poenam constitutam in *c. de multa. de prob.* extendat ad omnes, qui duo beneficia aliàs incompatibilia simul obtinent, & duo simplicia residentiam non requirentia sunt incompatibilia, quando eorum unum sufficit ad sustentationem, cum simul haberi nequeant, ut expressè Paris. l. 3. q. 1. n. 138. & c. 17. *sess.* 24. statuat, ne uni duo beneficia etiam simplicia residentiam non requirentia conferantur, si unum satis est ad sustentationem. Azor *loc. §. quaestio igitur.* Probabile tamen est, Trid. præcepisse solum, ut unum tantum beneficium conferatur singulis, etiam si simplex, modò ad sustentationem sufficiens; non tamen constituisse, ut, si quis secundum obtineat, primum aut secundum statim

D 1

amie